

ಕನ್ನಡ ಎಂದರೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಅಲ್ಲ!

ಈರಪ್ಪ ಎಂ. ಕಂಬಳಿ

ಕಲೆ: ಮುರಳೀಧರ ರಾಥೋಡ್

ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಜೊತೆಗಿದ್ದ ಗೆಳೆಯ ನಮ್ಮ 'ಶಿವಾಪರಮಾಪ್ತ' ಸುಮ್ಮನಿರದೇ, ಆಗಷ್ಟೆ ಹಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಬಂದು ಎದುರುಗಡೆ ಮಂಡಿಸಿದ ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು, 'ನಾವೀಗ ವಿಶ್ವಮಾನವ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್' ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀವಲ್ಲವೆ? 'ವಿಶ್ವಮಾನವ ತತ್ವ' ಸಾರಿದವರು ಯಾರೂಂತ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ?' ಎಂದು ಮಾತಿಗೆಳೆದಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬಾಕೆ, 'ಕುಯೆಂಪು ಅಲ್ಲವಾ ಗೊತ್ತೇಲ್ಲ' ಎಂದುಲಿಯಿತು, ರಪ್ಪನೆ ನಮ್ಮ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಂತೆ!

'ಅದು ಕುಯೆಂಪು ಅಲ್ಲ ತಾಯಿ. ಕುವೆಂಪು, ಕುವೆಂಪು' ಅಂದ ನಾನದಕ್ಕೆ, ತಿದ್ದುವ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ. ಚಣ ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟು, ಸುಮ್ಮನಿರದ ನಮ್ಮ ಈ ಶಿವಾ ಮತ್ತೆ ಬೆದಕುವವಂತೆ. 'ಹಾಗಾದರೆ 'ಕುವೆಂಪು' ಅನ್ನುವ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಈಗ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿರಿ ನೋಡೋಣ' ಅಂದದಕ್ಕೆ, 'ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರದೇ ಇವರದೊಳ್ಳೆ ರಗಳೆ ಶುರುವಾಯಿತಲ್ಲ' ಎನ್ನುವಂತೆ, ಅವು ಪರಸ್ಪರ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡವು. ಈಗ ನಾನೂ ತುಸು ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ, 'ಕು. ವೆಂ. ಪು.' ಅನ್ನೋ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗಿರುವ ಲಾಂಗ್ ಫಾರ್ಮ್ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು' ಅಂದೆ.

ಬಹುಶಃ ಬಾಯಿಪಾಠವಾಗಿದ್ದಕ್ಕೇನೋ, 'ಕುಪ್ಪಳ್ಳಿ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಪುಟ್ಟಪ್ಪ' ಅಂದಳೊಬ್ಬಾಕೆ ಧಟ್ಟನೆ. 'ಕುಪ್ಪಳ್ಳಿ ಅಲ್ಲ ಅದು ಕುಪ್ಪಳಿ' ಅಂದೆ. ಆ ಸಣ್ಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಹುತೇಕರು ಗಮನಿಸಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಊರು 'ಕುಪ್ಪಳಿ', ಅವರಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ ಕವಿ 'ಮುದ್ದಣ', ಅಖಿಲೇಶರ 'ಚಿಪ್ಪಳಿ' - ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಇವು ಬಹುಶಃ ಅವರ ಪಾಲಿನ ಸರಿಯಾದ ಪದ ರೂಪಗಳೇ ಸೈ.

ಮುಂದುವರಿದ ನಾನು, 'ಗಿಣಿಗೆ 'ಕನ್ನಡವಕ್ಕೆ', ಜೋಳಕ್ಕೆ 'ಶಂಕರ ಗಂಡ', ತುಪ್ಪಕ್ಕೆ 'ಅನ್ನಶುದ್ಧಿ', ಹೆಂಡಕ್ಕೆ 'ವಾರುಣಿ', 'ಕಾದಂಬರಿ', ಎಂದೂ, ನಾಯಿಗೆ 'ಸಾರಮೇಯ', ರಾಗಿಗೆ 'ನರದಲೆಗ' ಎಂಬೋ ವಿಶೇಷ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಒಡನಾಡಿ 'ಕಾಗೆ' ಅರ್ಥಾತ್ ಕಾಕರಾಜ ಗೊತ್ತಲ್ಲ? ಅದಕ್ಕೆ 'ಚಿರಂಜೀವಿ' ಎಂಬೋ ಅಪರೂಪದ ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಶ್ವಾನ ಮುಂಡೇದಕ್ಕೆ 'ಗ್ರಾಮಸಿಂಹ' ಎಂಬೋ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಹೆಸರು ಬೇರೆ. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ವೈವಿಧ್ಯ! ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಗೊತ್ತಾ' ಎಂದೆ.

'ಹೀಗೂ ಉಂಟೆ?' ಎನ್ನುವಂತೆ ಈಗ ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ತುಸು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವು. ತಲೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಹುಳ ಬಿಟ್ಟು ತಮಾಷೆ ನೋಡುವವರಂತೆ ನಾವು ಬಿಮ್ಮನೆ ಕೂತಿದ್ದೆವು. ರೈಲು